

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1057

гр. Варна, 24.07.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на двадесет и четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ралица Ц. Райкова

като разгледа докладваното от Ралица Ц. Райкова Търговско дело № 20233100900120 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Подадена е искова молба от:

ИЩЕЦ: Г. Д. В., ЕГН *****, с адрес: област Д., с. О., ул. „Б. б.“ № *, действаща чрез адв. В. Н. от САК, със съдебен адрес: гр. София, ул. „Иван Денкоглу“ No 7, ет.5, ап.9;

срещу

ОТВЕТНИК: „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Витоша“ № 89Б, представлявано от Коста Христов Чолаков и Бистра Ангелова В., действащи чрез юрисконсулт В. Й.;

При участието на **ТРЕТО ЛИЦЕ – ПОМАГАЧ** на страната на **ответника: С. И. С.**, ЕГН *****, с адрес: с. О., обл. Д., конституирано с Определение No 642 / 02.05.2023г.

С разпореждане No 1443 / 10.03.2023г., съдът е приел, че спорът подлежи на разглеждане по реда на глава XXXII от ГПК /Търговски спорове/. Страните не са направили възражение.

Ответникът е търговско дружество, като се желае да се ангажира отговорността му именно с оглед осъществяваната от него търговска дейност, съответно във връзка със сключена с причинителя на вредите, конкретна сделка, имаща характер на търговска такава (чл.286 от ТЗ), и на основание чл.365, т.1 от ГПК приложими към настоящото производство са правилата за разглеждане на търговските спорове.

Съдът извърши и проверка на предпоставките за допустимост на предявените искове с оглед на разпоредбата на чл. 498, ал. 3 КЗ, като съобрази следното: Ищецът е отправил писмена застрахователна претенция към ответника на 03.02.2022г., допълнена с молба от 21.02.2022г. и от 20.04.2022г. за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди, като съответно и с отговор от 28.04.2022г. ответникът е отказал да изплати такава, поради което и предявените искове се явяват допустими.

На основание чл. 127 ал. 4 от ГПК ищцата е посочила следната банкова сметка със статут на клиентска сметка съгласно чл. 39 от ЗАдв. - IBAN: *****, „Интернешънъл Асет Банк“ АД с титуляр – адв. В. Н..

След като съдът извърши проверка за редовността на разменените книжа, допустимостта на предявените искове, включително тяхната цена, съобрази исканията и възраженията на страните, на основание чл. 374 ал.1 от ГПК, намира, че следва да се произнесе по предварителните въпроси / такива не се поставят изрично на разглеждане/ и по допускане на доказателствата, като уважи всички допустими, относими и необходими доказателствени искания.

В рамките на предоставения срок по чл. 367, ал. 1 ГПК, ответникът по делото **е депозирал** отговор на исковата молба, а третото лице – помагач не се е възползвало от възможността да подаде отговор, поради което и на основание чл.374, ал.2 ГПК, производството по делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните, на които да се съобщи проект за доклад по делото.

Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОСТАНОВЯВА разглеждането на делото по реда на глава XXXII от ГПК /Търговски спорове/.

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане в открито съдебно заседание **на 25.09.2023г. от 10:00 часа**, за която дата и час да се уведомят страните.

СЪОБЩАВА НА СТРАНИТЕ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД НА ДЕЛОТО, на основание чл.374, ал.2 ГПК:

І.ОБСТОЯТЕЛСТВА, ОТ КОИТО ПРОИЗТИЧАТ ПРЕТЕНДИРАНИТЕ ПРАВА И ВЪЗРАЖЕНИЯ:

ИЩЦАТА твърди, че на 19.10.2018 г. при управлението на лек автомобил с марка „Рено Туинго“, с рег. № ** **** ** по републикански път II-29 в посока от гр. Д. към гр. В. С. И. С. нарушил правилата за движение по пътищата, като при движение с превишена скорост, в района след отбивката за с. Л. К., изгубил контрол над автомобила, излязъл от пътното платно вдясно по посоката си на движение и се ударил в крайпътно дърво. Вследствие на произшествието, на място починал пътуващият на предната дясна седалка Й. А. – син на ищцата. Внезапната загуба, която ищцата все още не може да приеме, била довела до изключителни по степен емоционални болки и страдания за нея, като се позовава на изключително близките и топли отношения между двамата. Тези неимуществени вреди тя счита, че следва да бъдат репарирани чрез присъждането на справедливо обезщетение.

Твърди се, че към момента на произшествието, отговорността на водача на автомобила била покрита от ответника по силата на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със срок на покритие 23.04.2018г. – 22.04.2019г. По отправената със

заявление с вх. № 0-92-1553/03.02.2022 г., придружено от допълнителни заявления от 21.02.2022 г., 24.03.2022 г. и 20.04.2022 г., застрахователят образувал щета № 43072952200021, като отказал извънсъдебно да заплати обезщетение на ищцата, въпреки представянето на всички необходими документи.

Посочва, че към момента на подаване на исковата молба водачът на процесното МПС не е осъден с влязла в сила присъда, доколкото постановената такава по НОХД № 1395/2021 г. на ВОС, потвърдена с решение по ВНОХД № 100/24.06.2022 г. на ВАпС е била отменена с решение по к. н. д. № 688/2022 г. на ВКС и делото съответно върнато за разглеждане от друг състав на ВОС, като е образувано НОХД № 1381/2022 г. на ВОС, присъдата по което е обжалвана в образуваното ВНОХД № 22/2023 г. на ВАпС.

В срока по чл. 367 от ГПК, по делото от **ОТВЕТНИКА** е постъпил отговор на исковата молба, в който изразява становище за допустимост, но неоснователност на предявения иск. Макар да признава валидността на застрахователния договор, сключен по отношение на процесния автомобил, ответникът оспорва съглашението да покрива отговорността на водача, тъй като пострадалият не само се е качил доброволно в колата, но и С. И. С. не я е управлявал или ползвал на законно основание, както изисква чл. 477, ал. 2 КЗ. Това ставало ясно от мотивите на приложените към исковата молба съдебни актове в наказателното производство, според които С. С. я е откраднал заедно със сина на ищцата. Въпреки че се отбелязва, че липсва влязъл в сила съдебен акт, квалифициращ извършеното от водача и починалия като конкретен вид престъпление, аргумент относно значението на твърдяното противозаконно отнемане се извлича и от чл. 493, ал. 2, т. 1, б. „а“ КЗ. Като недоказани се оспорват твърденията за неимуществени вреди, а размерът на обезщетението се счита за завишен. Алтернативно ответникът въвежда и възражение за съпричиняване от страна на починалия за настъпването на произшествието и собствената му смърт, основаващо се на твърдения за непоставен предпазен колан, пътуване с неспособен водач и съучастие при кражбата на автомобила, без която вредоносните последици е нямало да настъпят. Отправя се искане за съобразяване приноса на починалия при определяне на размера на обезщетението, в случай че подобно бъде присъждано. Сочи се и че неоснователността на главния иск води до неоснователност и на акцесорната претенция за присъждане на законна лихва. Оспорва се началната дата, от която се претендира начисляването на същата – датата на смъртта, тъй като датата, от която застрахователят дължи законна лихва е уредена в чл. 497, ал. 1, т. 1 КЗ.

В срока по чл. 372 от ГПК, ИЩЦАТА депозира допълнителна искова молба, с която поддържа предявения главен, респ. акцесорен иск по основание и размер. Оспорва се възражението на ответника, касаещо непокриването на отговорността на водача от ответника. Твърди се, че починалият не е знаел, че владението върху автомобила е придобито чрез престъпление и че той не е участвал по никакъв начин в извършването му. Сочи се, че от мотивите към присъдата по НОХД № 1381/2022 г. на ВОС е видно, че само С. С. предварително, чрез кражба е отнел ключа на автомобила. Това ставало ясно и от влязлото в сила споразумение по НОХД № 1939/2021 г. на ВРС. Посочва се, че другият

пътник в автомобила – М. Х. също не е знаел, че автомобилът е бил отнет противозаконно и не е участвал в извършването на деянието. По тази причина, ищцата счита, че отговорността на застрахователя не може да отречена на основание чл. 493, ал. 3 КЗ. Поддържа се че произшествието е настъпило по описания в исковата молба механизъм, като отговорността за него е единствено на водача на автомобила. Оспорва се възражението за съпричиняване, като се твърди, че починалият е бил с поставен предпазен колан, че не е знаел, че водачът не е правоспособен, както и че не е знаел, че владението върху автомобила е придобито противозаконно. Поддържат се и твърденията за претърпени дълбоки емоционални щети вследствие понесената загуба. Несъгласие се изразява и с възражението за прекомерност на обезщетението. Поддържа се и позицията за дължимост на законната лихва от датата на деликта.

В срока по чл. 373, ал. 1 от ГПК, ОТВЕТНИКЪТ депозира отговор на допълнителната искова молба, с който поддържа първоначалния си отговор и наведените в него фактически и правни доводи и доказателствени искания.

В срока по чл. 367, ал. 1 ГПК отговор на исковата молба от конституираното трето лице помагач не е постъпил.

II. ПРАВНА КВАЛИФИКАЦИЯ НА ПРАВАТА ПРЕТЕНДИРАНИ ОТ ИЩЕЦА, НА НАСРЕЩНИТЕ ПРАВА И ВЪЗРАЖЕНИЯТА НА ОТВЕТНИКА:

Предявени са от **ИЩЦАТА:** Г. Д. В., ЕГН *****, с адрес: област Д., с. О., ул. „Б. б.“ № *, **срещу ОТВЕТНИКА:** „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Витоша“ № 89Б, представлявано от Коста Христов Чолаков и Бистра Ангелова В., **обективно кумулативно съединени искове** с правно основание **чл. 432 КЗ и чл. 86 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищцата **сумата от 150 000 лв.** /сто и петдесет хиляди лева/, представляваща обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди, изразяващи се в емоционални болки и страдания от загубата на сина й Й. Й. А., починал на 19.10.2018г. в резултат на ПТП, настъпило на същата дата на републикански път II – 29 с посока на движение от гр. Д. към гр. В., в района след отбивката за с. Л. К., по вина на водача на лек автомобил „Рено Туинго“ с рег. № ** **** ** – С. И. С., като отговорността на виновния водач към момента на инцидента е застрахована при ответника по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на увреждането - 19.10.2018 г. до окончателното изплащане на задължението.

В рамките на производството от ответника е направено възражение по **чл. 493 ал. 3 от КЗ**, доколкото се твърди, че пострадалият доброволно се е качил в процесното МПС, като е знаел, че владението върху същото е отнето чрез кражба, както и в условията на евентуалност **възражение за съпричиняване** с правно основание **чл. 432 ал. 2 КЗ вр. чл. 51 ал. 2 ЗЗД**, доколкото се твърди, че синът на ищцата е съпричинил настъпването на произшествието и собствената си смърт, чрез непоставянето на предпазен колан, пътуване с неспособен водач и съучастие при кражбата на автомобила, без която вредоносните

последници е нямало да настъпят.

III. ОБСТОЯТЕЛСТВА, които са БЕЗСПОРНИ и/или не се нуждаят от ДОКАЗВАНЕ:

ПРИЕМА за БЕЗСПОРНО и ненуждаещо се от доказване между страните че към 19.10.2018 г. лек автомобил с марка „Рено Туинго“, с рег. № ** ***** **, е бил застрахован от ответното дружество по Полица № BG/06/118001229632 за застраховка „Гражданска отговорност“ със срок на валидност 23.04.2018г. – 22.04.2019г.

IV. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ:

В тежест на всяка от страните по делото е да установи фактите, на които основава своите искания и възражения, т.е. тези факти и обстоятелства, от които черпи изгодни за себе си правни последици.

Предвид процесуалното поведение на страните, съдът указва, че в тежест **на ищеца** е да установи:

1/ наличието на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, както и наличието на основание застрахователят да покрие отговорността на водача на процесния автомобил при настъпилото ПТП; *Обстоятелството относно наличието на валидна застраховка за автомобила, съдът прие за ненуждаещо се от доказване, съобразно т. III по-горе;*

2/ водачът на лек автомобил „Рено Туинго“ с рег. № ** ***** ** – С. И. С., е нарушил правилата за движение по пътищата, управлявайки застрахования автомобил и е предизвикал ПТП-то;

3/ именно в резултат на ПТП-то са настъпили вредите, т.е. причинно -следствената връзка и конкретния вид и размер на вредите / характер, интензитет, продължителност и други/;

4/ във връзка с направените възражения от ответника, в тежест на ищцата е да опровергае твърденията, като установи, че Йордан Й. Ангелов е бил с поставен предпазен колан, както и че С. С. е бил правоспособен водач;

В тежест на **ответника** е да докаже конкретните факти и обстоятелства по направените от него възражения:

- по възражението по **чл. 493 ал. 3 от КЗ**: че владението върху процесното МПС е отнето чрез кражба, че пострадалият доброволно се е качил в процесното МПС, т.е. знанието за това, че владението върху същото е отнето именно чрез кражба;

- по възражението за съпричиняване: че именно с тези си действия Й. А. е допринесъл за своето увреждане, а именно: че е знаел, когато се е качвал в автомобила, че С. е неспособен водач; че С. е откраднал процесното МПС; както и че А. е бил без поставен предпазен колан;

Предвид пасивното поведение на третото лице – помагач съдът не следва да

разпределя доказателствена тежест за същото.

V.УКАЗАНИЯ ДО СТРАНИТЕ ЗА КОИ ОТ ТВЪРДЯНИТЕ ОТ ТЯХ ФАКТИ НЕ СОЧАТ ДОКАЗАТЕЛСТВА:

УКАЗВА на **ищцата**, че не сочи доказателства за твърденията си, че Й. Й. А. е бил с поставен предпазен колан, както и че С. С. е бил правоспособен водач.

УКАЗВА на ответника, че не сочи доказателства за: придобиването на владението върху автомобила чрез престъпление - кражба, извършено от С. С.; участието на починалото лице в престъпното деяние по установяване на владението; доброволното качване на Й. А. в автомобила; както и за знанието на Й. А., че владението върху колата е било установено чрез престъпление; за знанието, че С. е бил неправопособен водач, както и че с тези си действия А. е допринесъл за увреждането си.

ПО ДОПУСКАНЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

ДОПУСКА ДО СЪБИРАНЕ като писмени доказателства по делото, представените с исковата молба писмени документи, надлежно заверени по реда на чл.183 ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на **ищцата Д А БЪДЕ ЗАДЪЛЖЕН** ответникът да представи договор за застраховка „Гражданска отговорност“ по процесната застрахователна полица, предвид приетото за безспорно и ненуждаещо се от доказване.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника да се изискат служебно от ДП No 356 / 2018г. на РУ – Аксаково при ОДМВР – Варна копие на протоколи за разпит на свидетели, протокол за оглед на местопроизшествие, скица и фотоалбум, доколкото протоколите за разпит на свидетели не са годно доказателствено средство по смисъла на ГПК, а останалите доказателства са приложени от ищеца към исковата молба и ответникът не ги е оспорил.

Доколкото протоколите за разпит на свидетелите се искат с оглед установяване на тяхната самоличност, то на ответника следва да се издаде съдебно удостоверение и да му се предостави възможност да посочи свидетелите, които желае да бъдат разпитани в рамките на настоящото производство с техните пълни идентификационни данни.

ДА СЕ ИЗДАДЕ на ответника съдебно удостоверение по силата, на което същият да се снабди от Върховен касационен съд по нак. 621 / 2023г. , към което е приложено ДП No 356 / 2018г. на РУ – Аксаково при ОДМВР - Варна, с копие на протоколите за разпит на свидетелите, разпитани в рамките на ДП, **като УКАЗВА на ответника** да заплати дължимата държавна такса от 5 лева за съдебното удостоверение по сметка на Окръжен съд – Варна в **тридневен** срок от получаване на съобщението с препис от настоящото определение. **УКАЗВА на ответника**, че следва да посочи свидетелите, от които желае да се ползва и за което се издава и съдебното удостоверение най-късно в първото открито съдебно заседание, като в случай, че поиска отлагане на делото за събиране на доказателството, то съдът ще наложи глоба.

ОТЛАГА произнасянето по искането на ответника за допускане на свидетели до постъпване на данни за свидетелите, съобразно указанията по-горе или най-късно до насроченото първо открито съдебно заседание.

ДОПУСКА ДО РАЗПИТ при режим на водене /по искане на ищцата/ двама свидетели, които да установят обстоятелства, свързани с претърпените от нея неимуществени вреди.

ДОПУСКА /по искане на ищцата и ответника/ ПРОВЕЖДАНЕ на КОМПЛЕКСНА СЪДЕБНО АВТОТЕХНИЧЕСКА и МЕДИЦИНСКА ЕКСПЕРТИЗА, със задачи на вещите лица, след запознаване с материалите по делото, да отговорят на следните въпроси:

1 / Какъв, от техническа гледна точка, е механизмът на настъпване на процесното ПТП, както и какви са причините за настъпването му?

2/ Какъв е механизмът на настъпване на травмите на Й. А.? В кои части от интериора на автомобила и/или извън него се е ударило тялото му? Снабден ли е производствено процесният автомобил с предпазен колан на мястото, на което е пътувал Й. А.?

3/ Какви увреждания е получил починалият вследствие на настъпилото ПТП? Налице ли е причинно-следствена връзка между получените телесни увреждания и настъпилата смърт?

4/ Налични ли са технически или медицински данни, от които да се направи извод дали Й. А. е бил или не с поставен предпазен колан? Биха ли настъпили такива травми и/или биха ли били те със същата тежест, в случай че Й. А. е бил с поставен колан и би ли настъпил летален изход за него? С оглед получените травми могла ли е да бъде избегната смъртта на Й. А. в случай, че същият е с поставен колан, ако се констатира, че не е бил?

ОПРЕДЕЛЯ първоначален депозит за възнаграждение и разноски, свързани с изготвяне на заключението в размер на **600 лв. /шестстотин лева/**, платими от **ответника в тридневен срок** от получаване на настоящото определение, като в същия срок представи доказателства за извършеното плащане.

НАЗНАЧАВА на основание чл.195, ал.1 ГПК в качеството на вещи лица по изпълнение на поставената задача **Й. М. и д-р Д. Д.**, които да бъдат уведомени за изготвяне на експертизата, **след плащане на определения депозит.** **УКАЗВА** на всяко от вещите лица задължението да информира съда **с мотивиран отказ в седемдневен срок от уведомяването**, в случай, че не може да изготви заключението поради липса на квалификация, болест или друга обективна причина или в определения срок, както и да представи заключението си най-малко една седмица преди насроченото съдебно заседание, на основание чл. 197, ал. 2, 198 и 199 ГПК, както и отговорността, която носи по чл. 86 ГПК.

УКАЗВА на всяко от вещите лица, че за определяне на окончателен размер на

възнаграждението, е необходимо да представи към заключението си справка – декларация, съгласно чл. 23, ал. 2 и чл. 24, ал. 2 от Наредба № Н-1 от 2023 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица.

УКАЗАНИЯ КЪМ СТРАНИТЕ:

УКАЗВА на страните, че тази страна, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Такова задължение има страната и когато е посочила електронен адрес за връчване. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощника на страната. При неизпълнение на това задължение всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

НАПЪТВАНЕ КЪМ МЕДИАЦИЯ ИЛИ ДРУГ СПОСОБ ЗА ДОБРОВОЛНО УРЕЖДАНЕ НА СПОРА

ПРИКАНВА страните към постигане на споразумение, като разяснява, че сключването на спогодба е доброволен способ за уреждането на спора, който има преимущество пред спорното производство, като при постигане на спогодба заплатената от ищеца държавна такса се връща в половин размер.

НАСОЧВА страните към МЕДИАЦИЯ като алтернативен способ за разрешаване на спорове, на осн.чл.140 ал.2 ГПК и чл.11 ал.2 Закона за медиацията.

РАЗЯСНЯВА, че медиаторът може да съдейства на страните за доброволното разрешаване на спора им, който да приключи с постигане на споразумение, одобрено от съда. Освен това, чрез медиацията страните могат да разрешат и други свои конфликтни отношения, извън предмета на съдебния спор и да постигнат и по тях споразумение.

Медиацията може да бъде осъществена в **ЦЕНТЪР ЗА МЕДИАЦИЯ** към Окръжен съд - Варна, адрес гр.Варна ул.,„Ангел Кънчев" № 12, ет.4 /сградата, в която се помещава СИС при ВРС/, без заплащане на такси.

За участие в медиация страните могат да се обърнат към координатора за ВОС: Нора Великова - ет. 4, стая 410, на тел. 052 62 33 62, както и на e-mail: mediation@vos.bg.

За предприемане действия по започване на процедура по медиация или в случай на постигане на спогодба следва да уведомят съда преди насроченото открито съдебно заседание.

ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ на страните по делото в хода на насроченото по делото съдебно заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответни процесуални действия, съобразно изразеното от всяка от тях становище, на основание чл. 375, ал. 1 ГПК.

ПРЕПИС от настоящото определение да се връчи на страните по делото, на основание

чл. 374, ал. 2 ГПК, а на ищеца -ведно с допълнителния отговор на допълнителната искова молба, с Приложение № 1 към чл. 2, т. 1 от Наредба № 7/22.02.2008г. на МП за утвърждаване на образци и книжа, свързани с връчването по ГПК.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____